

Over liefdes- en andere tunnels

Tijdens de graafwerken en het heien van palen, naar aanleiding van de grootse werken aan de Oostendse zeedijk, is men de voorbije weken herhaaldelijk op tunnels en ondergrondse versterkingen gestoten. Meteen een gelegenheid om eens dieper in te gaan op die onderaardse bouwwerken.

De tunnels en versterkingen die nu bloot komen te liggen zijn niets anders dan Duitse versterkingen uit Wereldoorlog I. Nochtans doen er de jongste dagen steeds meer geruchten de ronde als zouden de tunnels ondergrondse ver-

bindingswegen zijn geweest voor koning Leopold II naar de dijkvilla's van zijn maitresses. In werkelijkheid is er maar één zo'n geheime tunnel gegraven geweest vanuit het Koninklijk Châlet. De loopgang, die begon in de conciërgerie van de koninklijke residentie, stond in verbinding met Villa Caroline aan de Parijsstraat. Leopolds maitresse, Baronne de Vaughan, geboren als Blanche Delacroix, vertelt in haar boek «Quelques souvenirs de ma vie» (opgetekend door auteur Paul Fauré) over deze bewuste tunnel.

Ruzie

In haar boek vertelt de barones over de ophefmakende cruisetocht die ze met koning Leopold II op het jacht «Alberta» maakte naar Bergen en Noorwegen. Toen de geliefden in Noorwegen tot een ja-loers dispuut kwamen liet Leopold Blanche van boord zet-

ten: de dame moest maar op eigen krachten opnieuw in Parijs zien te komen. Toen de barones acht dagen later opnieuw in haar Oostendse buitengoed, Villa Caroline, aankwam merkte ze dat er grote hangsloten waren aangebracht op de geheime poorten van de liefdestunnel. Poorten waarvan alleen zij en koning Leopold de sleutels hadden. De barones liet zich hierdoor evenwel niet uit haar evenwicht brengen en stoutmoedig trok ze naar het Koninklijk Châlet, vast van plan om de liefdesperikelen uit te praten. Van de conciërge eiste de dame het paswoord om door de koninklijke wachten te worden doorgelaten. Ze beloofde de man alle verantwoordelijkheid op zich te nemen indien zou uitkomen wie het wachtwoord had verraden. De overtuigingskracht van Barones de Vaughan miste zijn doel niet. 's Anderendaags werd de da-

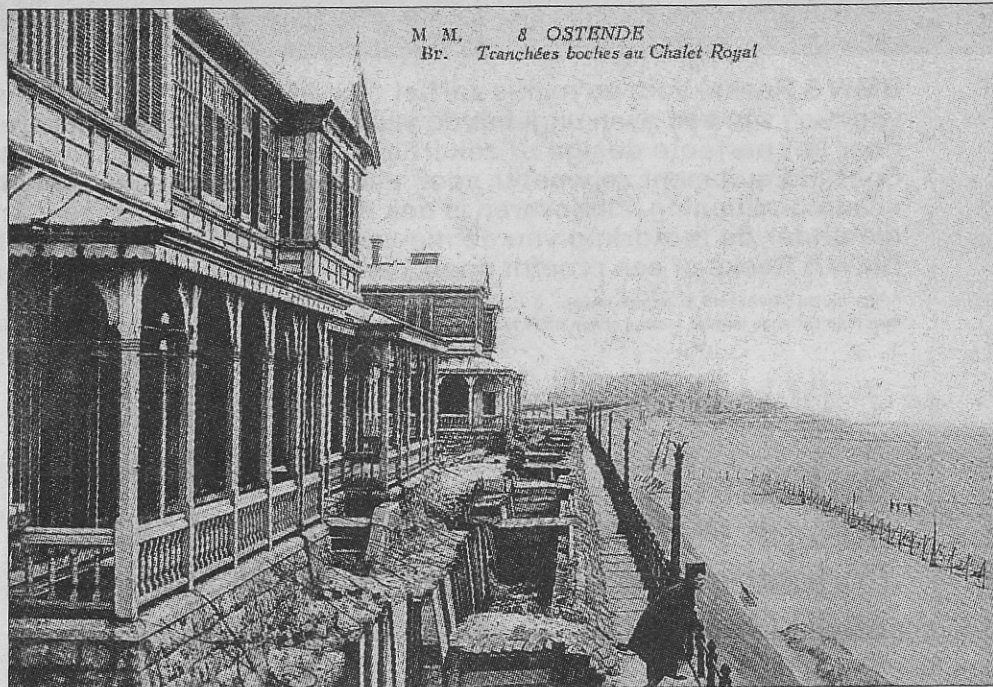
me samen met de koning opgemerkt terwijl ze in de Koninklijke Galerijen wandelden. Niet dat de troubelen tussen de geliefden waren gewerkt maar vooral om zand te strooien in de ogen van de journalisten die gretig hadden bericht over het liefdesincident van Leopold II in Noorwegen. De koning wilde niet zijn verschijning de journalisten leugenachtig maken.

Na de dood van Leopold II liet koning Albert I de geheime tunnel definitief dichtgooien. Wel bleef de deur die toegang verschafte tot de tunnel bewaard in Villa Caroline. Toen de villa dertig jaar geleden onder de sloophamer terecht kwam om plaats te maken voor een nieuwe hoogbouw, werd ook dit laatste spoor van de tunnel uitgewist.

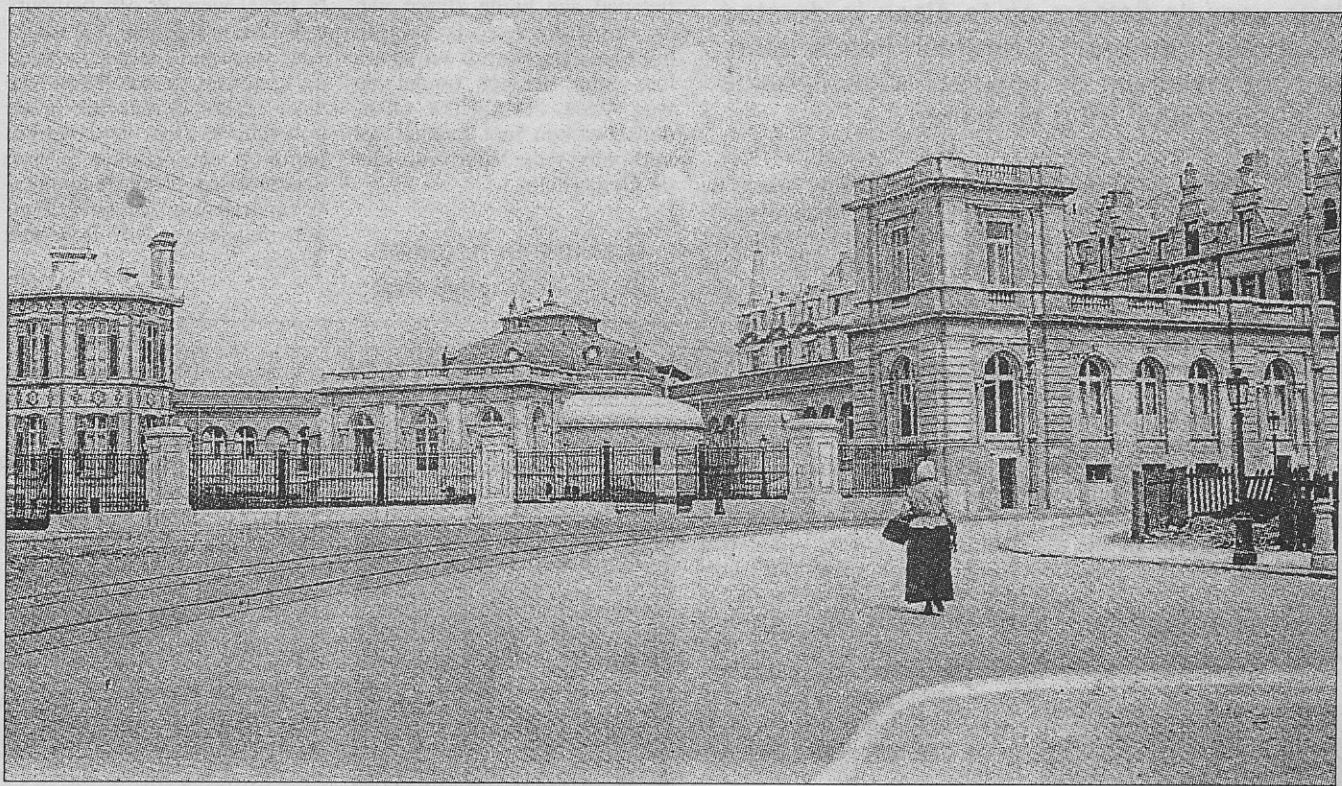
Fantasie

Over de tunnels en loopgraven die nu op de zeedijk worden blootgelegd, mogen we zeggen dat ze over de hele lengte van de Oostendse dijk terug te vinden zijn. Zelfs boven de dijk zijn, in de buurt van het Koninklijk Châlet, dergelijke versterkingen terug te vinden.

Vergissingen inzake tunnels ingegeven door de menselijke verbeelding zijn er altijd geweest. Denk maar aan de legende van de tunnel die de Tempeliers in de Middeleeuwen zouden hebben aangelegd tussen Leffinge en Nieuwpoort. Of die grote tunnel die Bonaparte zou hebben laten graven tussen de twee forten die de man in onze stad heeft laten bouwen: het Fort Napoleon en het Keizerlijke Fort (later omgedoopt tot Fort Wellington). Alsof het —met de middelen van toen— mogelijk zou zijn geweest om een onderaardse loopgang te graven onder de havengeul en de duinen!

Loopgraven boven de dijkmuur ter hoogte van het Koninklijk Châlet. (1919)

De toegang tot het Koninklijk Châlet met rechts de conciërgerie en uiterst rechts Villa Caroline, in de Parijsstraat. (1905)